

31.10.1999

לכ
ועדת אות אמיל גרינצוויג
תאגודה לזכויות האדם בישראל

הנדון: הצגת מועמדות לקבלת אות אמיל גרינצוויג לשנת 1999

אני מתכבדת להציג את מועמדותה של ד"ר רוחמה מרטון לקבלת אות אמיל גרינצוויג לשנת 1999.

נימוקים:

בשנת 1988 ייסדה ד"ר מרטון את עמותת רופאים לזכויות אדם ועמדה בראשה עד שנת 1997. מה שנראה היום כקיום מובן מאליו של ארגון זכויות אדם, חיח בשעתו צעד אמיץ וייחודי. השנים שנות תחילת האינתיפאדה; נוכח שתיקתה של החברה הישראלית בכלל והממסד הרפואי בפרט, מחליטה ד"ר מרטון – פעילת זכויות אדם ותיקה - להתמסר, במקביל לעבודתה כרופאה, לפעילות ציבורית תובענית ומעוטת הכרח. ללא כל מקורות מימון ותמיכה, לעתים קרובות תוך חתנגשות עם ממסד רפואי עוין ובסביבה שרובה אדישה לסבל הזולת ולרמיסת זכויותיו, פעלה ד"ר מרטון כארגון של אשה אחת, כשהמשאבים היחידים שעומדים לרשותה הם להט ואמונה בצדקת דרכה. גם את התרומות החיוניות לפעילות העמותה הצליחה ד"ר מרטון לגייס, טיפין טיפין, בזכות אישיותה ומחויבותה העמוקה לזכויות האדם. הודות לעקשנותה, התמדדה ונחישותה, גיבשה סביבה ד"ר מרטון קבוצת רופאים ישראלים ופלסטיניים והקימה, יש מאין, ארגון ישראלי-פלסטיני לתפארת, שפעילו עובדים בשיתוף-פעולה ומתוך שוויון גמור למען מטרה משותפת של קידום זכויות אדם בתחום הכריאות.

לאורך שנות פעילותה תרמה העמותה רבות לשיח הציבורי של זכויות האדם בישראל, והגיעה להישגים נאים במאבקה להגנה על זכויות אדם בכלל וזכויות רפואיות בפרט, כשהיא מתמקדת בהבטחת הזכות לטיפול רפואי הוגן ושוויוני ובהגנה על זכות האדם לשלמות הגוף, לכבוד ולבריאות הנפש. המקום המרכזי שהיא ממלאת כיום בזירת זכויות האדם בישראל אינו מוטל בספק.

ד"ר מרטון פעלה במשך שנים כיו"ר העמותה, להנחלת האתוס של זכויות האדם בכלל ובתחום הבריאות והרפואה בפרט, תוך העלאת תרומה מיוחדת למאבק נגד עינויים והקעת שותפותם של רופאים במעשים נפשעים אלו.

פועלה של ד"ר מרטון משמש דוגמא ומופת לאופן בו אדם יחיד יכול לקדם באופן משמעותי את מעמדם של זכויות האדם בישראל בתחום הקרוב ללבנו, ועושה אותה מועמדת ראוייה לאות אמיל גרינצוויג לשנת 1999.

בכבוד רב,

נעמה כרמי

לוט:

ד"ר רוחמה מרטון, קורות חיים